

РЕШЕНИЕ

№ 5039

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4366** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 309/19.01.2023г. на СРС, Наказателно отделение, 21-ви състав, постановено по н.а.х.д. 8522/2021г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-374/18.05.2021г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), на „Източна газова компания“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение на чл. 100о, ал. 1, във връзка с чл.100т, ал.1, във вр. ал.4 ЗППЦК и във връзка с пар.45, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г.

Срещу решението е подадена касационна жалба от дружеството, чрез изпълнителния му директор, с която иска отмяната му и отмяната на НП. Изложени са подробни съображения за постановяването на съдебното решение при неправилно приложение на закона, относно изводът, че законодателят е вменил две отделни задължения на емитентите по чл.100т, ал.1 ЗППЦК, тъй като задълженията били предвидени

кумулятивно, КФН издала две НП за едно и също нарушение. Позовава се на чл.28 ЗАНН като приложим в процесния случай, липсвал вредоносен резултат, а дружеството е изпълнило своето задължение. Позовава се на съдебна практика на РС Монтана, на административните съдилища С., Х., Б., Д. и Л. по въпроса за прилагането на чл.28 ЗАНН, която счита за константна. При условията на евентуалност се иска от касационната инстанция да приложи чл.28 ЗАНН.

Ответникът - КФН, в писмени бележки чрез юрк. Г. и в ход по същество чрез юрк. Н. оспори изцяло касационната жалба на двете основания, иска от съда да остави в сила оспореното решение, претенидра и присъждане на разноски за юрисконсутско възнаграждение пред касационната инстанция.

Прокурорът - П. при СГП, представи заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирана страна, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на касационно оспорване съдебен акт, в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Установената от въззивния съд фактическа обстановка е следната:

Прието е, че "Източна газова компания" АД е вписана в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, и конкретно по чл.30, ал.1, т.3 ЗКФН като емитент на ценни книжа.

В качеството си на емитент, дружеството било задължено да предоставя на КФН в срок до 30 дни от края на всяко шестмесечие 6-месечен финансов отчет чрез електронната система на КФН - e-R.. Прието е, че на основание пар.45, т.1 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., сроковете по отделни разпоредби от закона, сред които ѝ посочената като нарушена в процесното НП се удължават до 30 септември 2020г.

При извършената проверка било установено, че към 30.09.2020г. дружеството не е предоставило изискуемия по чл. 100о¹, ал.1 ЗППЦК, за нарушение на посочената разпоредба бил съставен АУАН на дата 01.12.2020г. и въз основа на него оспореното НП пред СРС. Посоченото задължение дружеството изпълнило след като получило поканата за съставянето на АУАН.

С оспореното пред касационната инстанция съдебно решение, СРС е приел за установено от фактическа страна описаното в АУАН и НП нарушение, както и съставомерност на извършеното по посочените като нарушени в тези актове разпоредби, съдът не е установил допуснатото нарушение при издаването на АУАН и

НП по отношение на компетентността на органите, спазването на сроковете по чл.34 ЗАНН, както и изискванията за съдържанието на АУАН и НП.

По съществуващия на правния спор е изложил съображения, че регулираната информация, съгласно чл.100т, ал.1 ЗППЦК, се представя на две групи субекти, а буквалният прочит на разпоредбата не оставяла съмнение, че се касае за две отделни задължения на емитента на ценни книжа, който е длъжен да представи шестмесечния финансов отчет за дейността си пред два различни адресата - на обществеността и на надзорния орган, поради което доводът за нарушение на принципа non bis in idem не е споделен. От въззивната инстанция са възприети подробните доводи в НП за неприложимост на чл.28 ЗАНН в конкретния случай, тъй като с нарушението се накърнявали надзорните правомощия на КФН, но и косвено би могло да доведе до нарушаване на правата на инвеститорите. Нарушението било формално и не изисквало настъпването на вредни последици, като в конкретния случай то не се отличавало с по-ниска степен на обществена опасност. По тези съображения въззивният съд е приел и правилно приложение на санкционната разпоредба за наложената имуществена санкция в минималния размер от 5000лв. по чл. 221, ал.8, т.3 ЗППЦК.

Преценка на касационната инстанция

Постановеното съдебно решение е валидно, допустимо и при правилно приложение на закона, не са налице основания за отмяната му от касационната инстанция по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК, наведени от касатора.

Правилно е приетото от съда, че непредставянето на шестмесечния отчет пред КФН и пред обществеността са две отделни нарушения, тъй като се касае за различни правни субекти, пред които следва да бъде изпълнено задължението. Законодателят е предвидил и различен ред за изпълнение на тези задължения. Този извод е в съответствие с предвиденото по чл.18 ЗАНН за налагане на отделно наказание за всяко административно нарушение.

Обосновани и правилни са изводите на въззивната инстанция за издаването на НП при правилно приложение на закона.

Не се споделят доводите в касационната жалба за приложимост на чл.28 ЗАНН, като в съответствие с посочената разпоредба е приетото от съда, че процесният случай не е маловажен. Касае се за публично дружество, емитент на ценни книжа, като нарушението на неговите задължения конкретно чрез непредставянето на финансовия отчет в предвидения срок, действително застрашава регулираните обществени отношения, тъй като оказва влияние върху решенията на инвеститорите на регулирания капиталов пазар. Правилен е и изводът, че конкретният случай не разкрива по-малка степен на обществена опасност. Нарушението да е формално и настъпването на вредни последици не може да съставлява елемент от преценката за приложимост на чл.28 ЗАНН, както неоснователно претендира касаторът.

Поради неоснователност на касационната жалба, съдът следва да остави в сила оспореното съдебно решение. При този изход на правния спор и своевременно направеното искане за присъждане на разноски пред касационната инстанция от ответника, следва да му бъдат присъдени такива на основание чл. 63д, ал. 4 и ал.5 във вр. с ал. 1 ЗАНН и чл. 143, ал.3 АПК. Размерът следва да бъде определен съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

На основание изложеното и чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София-град,

XXVI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 309/19.01.2023г. на СРС, Наказателно отделение, 21-ви състав, постановено по н.а.х.д. 8522/2021г.

ОСЪЖДА „Източна газова компания“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], да заплати по сметка на Комисия за финансов надзор със седалище в [населено място], сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство по делото пред касационната инстанция. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.